

viser, hvordan hele verden bliver, hvis alle er ligeglade.

Måske skyldes ligegyldigheden med lige netop det her, at de færreste paradoksalt nok kender de døde. Måske kendte man dem engang, men efterhånden er det længe siden. I en psykiatrisk karriere – jeps det hedder det – er der næsten altid et konstant tab af venner og kollegaer. Det er nok for vanskeligt at forklare inde fra vanviddet og for svært at være en god ven uden at forstå.

Typisk ender det med, at kun den hårde kerne af helt nære venner og familie er tilbage. Uden at der rigtig kommer nye bekendtskaber til. Der er sjældent noget arbejde bagefter, og sjældent nogen penge til at dyrke det der med at gå på café og tage på charterrejser og møde nye spændende mennesker. Ikke når det er førtidspensionen der bærer læsset. Og hvad skal man i øvrigt også fortælle, hvis man ender til grisefesten, liggende under svinet, og de eneste jokes man kender handler om psykofarmaka.

I stedet foretrækker de fleste sindslidende at leve et stille tilbagetrukket liv, hvor der er ro til at holde øje med mønstrene under sengen. Imens uret tikker på væggen, tiden løber anderledes og den lange nat bare skal overstås.

Under puden ligger den håndskrevne seddel, som er den hemmelighed, der ikke kan fortælles og som ikke er til at bære: *Hvor er I? Jeg kæmpede mig tilbage, og her er ikke nogen. Var alle vanvittige hele tiden? Er troen på det normale kun for de gale?* ■

Landsforeningen af Psykiatribrugere (LAP) markerer fra april de mange pludselige og uventede dødsfald blandt mennesker, der er i psykiatrisk behandling. Kampagnen sættes i gang på Rådhuspladsen i København d. 10 april kl. 10, og der vil være aktiviteter over hele landet.

Blandt andet vil der blive tændt 170 lys for at mindes nogle af dem, der er gået bort.

Du kan se mere om aktiviteter og baggrund på lap.dk

Om Hallucinationer

Således er det interessant at læse, at hallucinationer ved skizofreni kan optræde svarende til alle sansemodaliteter, altså samtlige måder at sanse på.

Siden vores sansning er vores eneste forbindelse til omverdenen, kan man, ikke blot i teori, men også i praksis, tænke sig, at et dertil særligt begavet individ, kan skabe sin ganske verden efter behag; former, flader, farver, sur, sød, blød, alt hvad ord kan rumme og meget mere til, og således, med sine sanseoplevelsers magt, kan omskabe sproget og tilpasse det til sin skabelse...

I det små findes sådanne individer, såsom psykotikere, hver og en med den brøkdelt af guddommens – eller djævelskabens – magt, en sådan skaberevne måtte indebære.

Uddrag / Af Ture Lykkegaard, "En psykiatrisk Poetik," forlaget Amalie, 1998